

Expunere de motive

Conform datelor Comisiei Europene, România se află pe locul 26 din cele 27 de țări membre ale Uniunii Europene, astfel că în 2018 rata deșeurilor municipale reciclate era de 11,1% din totalul de deșeuri. Totodată în anul 2018, România a reciclat mai puțin față de anii anteriori. Dacă în 2018 rata deșeurilor reciclate era de 11%, în perioada 2013-2016 aproximativ 13%, iar în 2017 14% din deșeuri erau reciclate. România este departe de a se situa pe același nivel cu alte țări din Uniunea Europeană, media europeană a ratei deșeurilor reciclate era în 2018 de 47,2%, cea mai mare rată a reciclării deșeurilor fiind în Germania, 67,3%, iar la polul opus fiind Malta, cu 6,5%.

România se află departe chiar și de țările din regiune. Rata deșeurilor reciclate era în 2018 de peste 30% în țări precum Ungaria (37,4%), Slovacia (36,3%), Polonia (34,3%) și Bulgaria (31,5%).

România avea obligația față de UE de a atinge o rată de reciclare și reutilizare de 50% din deșeurile municipale până în 2020, țintă neatinsă și pentru care România plătește penalizări până la remedierea situației.

Conform raportului general al Comisiei Europene "Statele membre ale UE, inclusiv România, pot face progrese suplimentare pentru a transforma deșeurile într-o resursă și a construi o economie circulară prin reducerea generării de deșeuri, sporirea gradului de reciclare și reducerea volumului de deșeuri depozitate. UE are obiective ambițioase și a instituit noi norme pentru ca toate statele membre să devină lideri în gestionarea deșeurilor. Aceasta va crea locuri de muncă, o creștere mai durabilă și un mediu mai curat, cu mai puține deșeuri marine."

Un pas foarte important a fost introducerea colectării separate pe mai multe fracții, întâlnită cel mai frecvent sub forma de patru fracții în zone rurale și chiar cinci în zone urbane, respectiv: hârtie-carton, plastic-metal, sticlă, bio-deșeuri, rezidual.

Prin creșterea colectării separate a deșeurilor biodegradabile sau compostare individuală scade cantitatea de deșeuri organice în compoziția deșeurilor reziduale, astfel necesitatea colectării deșeurilor reziduale cu ritmicitate săptămânală nu ar mai fi necesară. Serviciul de colectare separată și în zonele rurale devine pe termen lung sustenabil și accesibil tuturor utilizatorilor în mod echitabil.

Prin acest sistem de colectare separată nu numai că se pot mări cotele de reciclare, dar și calitatea materialului colectat e superior. Totodată, prin acest sistem se și reduc cantitățile depozitate, mai ales prin introducerea colectării separate a bio-deșeurilor în zone urbane, cât și prin compostarea la case în zone rurale. Astfel, prin asigurarea unei colectări pe mai multe fracții, în cazul unora dintre acestea s-a constatat o reducere substanțială a deșeurilor, astfel încât nu se mai justifică menținerea frecvenței de colectare obligatorie, stabilită prin lege.

Pentru sustenabilitatea sistemului și pentru eficientizarea colectării deșeurilor în localitățile unde colectarea se face "din poartă în poartă" este necesară acordarea către autorităților administrativ teritoriale a dreptului de a stabili, în funcție de necesitățile fiecărei localități în parte, frecvența de

colectare a fracțiilor de deșeuri. În lipsa acestei flexibilități, există riscul ca operatorii să ajungă în situația să nu mai poată presta serviciile de salubritate sau să fie nevoiți să crească tarifele.

Având în vedere faptul că în România principalele servicii publice comunitare oferite persoanelor fizice și juridice, ca de exemplu consumul de apă, gaze și energie electrică este contorizat și plata se face în funcție de cantitatea consumată, considerăm important ca și în cazul deșeurilor să fie introdusă o componentă fixă și o componentă variabilă. O componentă fixă care acoperă costurile (resurse umane, redevențe, consumuri, mentenanță, taxe etc) și o componentă variabilă determinată de cantitățile de deșeuri colectate, realizându-se astfel o corectă implementare a instrumentului economic "plătești cât arunci", ceea ce va conduce implicit la o creștere calitativă a serviciului.

În consecință, în cadrul componentei fixe ar putea fi incluse costurile necesare prestării efective aferente serviciului care permit asigurarea disponibilității, în regim continuu, a serviciului către toți beneficiarii, iar în componenta variabilă se vor include costurile variabile, care în esență reprezintă costurile specifice activităților ulterioare colectării, în funcție de cantitatea real gestionată.

Există numeroase situații în care operatorii firmelor de salubritate sunt nevoiți să colecteze deșeuri de la adrese pentru care s-a declarat, pe proprie răspundere, că nu locuiește nimeni. Pentru a rezolva această problemă propunem ca autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale/sectoarelor municipiului București să aibă competența de a stabili ca un procent din componenta fixă a tarifelor și taxelor speciale să fie achitat de către proprietarii locuințelor/gospodăriilor unde nu există nici o persoană cu domiciliu/rezidență și nu este încheiat contract de prestare a serviciului de salubritate cu operatorul licențiat pentru prestarea serviciului.

Pentru a menține sustenabilitatea și calitatea serviciilor la un standard ridicat propunem următoarele optimizări, în ceea ce privește modificarea frecvenței de colectare obligatorii, prevăzute în Legea 101/2006.

Având în vedere cele de mai sus, supun Parlamentului spre dezbatere și adoptare prezenta inițiativă legislativă.

Inițiatori,

Nr. crt.	Deputați/Senatori	Grupul parlamentar	Semnătură
1.	Szabó Ödön	UDMR	
2.	Fonogo Petru	UDMR	
3.	Kolcsár Károly	UDMR	
4.	Magyar László-Béla	UDMR	

**Tabel cu inițiatorii propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii
nr.101/2006 privind serviciul de salubritate a localităților**

5.	Biró Beáta Izolya	UDMR	
6.	Gál Károly	UDMR	
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			
21.			
22.			